

STRENGT FORTROLIGT.

Fortsat Referat af Mødet i det udenrigs-
politiske Nævn, Onsdag den 21. Januar
1948, Kl. 16.00

Knud Kristensen bad Forsvarsministeren om at ville redegøre for forskellige Spørgsmaal vedrørende Forsvarsberedskabet og spurgte i Sammenhæng hermed om Forsvarsministeren kunde oplyse, hvilke illegale væbnede Styrker der i en given Situation kunde befrygtes at blive en Trusel mod Landets Sikkerhed. Han erindrede herved om, at man, da Hjemmeværnsforeningerne i sin Tid blev oprettet med Tilslutning af en overvejende Del af de politiske Partier, havde i Tankerne herigennem at faa Kontrol med de Vaaben, som man maatte regne med ikke vilde blive afleveret som Følge af et Paabud herom. Hvor store var Hjemmeværnsforeningerne, og hvor paalidelige vilde de være i en given Situation?

Med Hensyn til de regulære Forsvarsstyrker bad Knud Kristensen om en Redegørelse for deres Beredskab; det var ikke saa meget talmæssige Oplysninger, som en Vurdering af Styrkernes Beredskab i en kritisk Situation, der var af Interesse.

Som Baggrund for sine Forespørgsler understregede Knud Kristensen, at de her omhandlede Spørgsmaal hurtigt kunde blive aktuelle, og det vilde under den forhaandenværende spændte

internationale Situation være uforsvar-
ligt at undlade at tage Hensyn til^{at} Dan-
mark laa i Farezonen mellem Øst og Vest.
Det vilde være ulykkeligt, om Danmark
i en kritisk Situation ikke var forbe-
redt paa at kunne forsvare sig. Efter
Knud Kristensen Vurdering vilde det i saa
Fald ikke være muligt for Danmark at
redde sig ud af et Opgør som selvstændig
Nation.

Knud Kristensen indskød, at
han havde betragtet de her fremsatte
Spørgsmaal som værende af saa fortrolig
Karakter, at han ikke havde drøftet dem
indenfor Partiet eller havde faaet Par-
tiets Tilslutning til at rejse dem i
Nævnet.

Knud Kristensen havde forstaaet
Situationen saaledes, at Danmarks Politik
i Forhold til den raadende internationale
Spænding mellem Øst og Vest ikke burde
gaa ud paa at stille Sagen paa Spidsen
og virke udaskende overfor nogen af
Partierne, men at der paa den anden Side
i Tilfælde af en Udløsning ikke maatte
være Tvivl om vore Sympatier. Det var
af betydning, at Vestmagterne var sikre
paa, at det ikke ahang af Tilfældig-
heder, paa hvilken Side Danmark var at
finde. Spørgsmaalet kunde blive aktuelt,
selv om der ikke forelaa en Krigssitua-
tion; Erfaringerne fra Forhandlingerne
om Marshall-Planen i Sommer viste, at
et økonomisk Spørgsmaal senere kunde
antage Karakter af et politisk Spørgs-
maal. Lykkeligvis blev Danmark i denne
Sag, ligesom de øvrige skandinaviske
Lande, placeret paa den rigtige Side. Han

spurgte om Regeringen ikke var enig i at føre en Politik, der ikke efterlod Tvivl om, at Danmark i en bestemt Situation/vilde være placeret paa den østlige Side.

Med Hensyn til Grønland udtalte Knud Kristensen, at det maatte være vort Haab, at vi kunde formaas Amerikanerne til at forlade Øen, men dette maatte ikke ske saaledes, at Danmark derved satte sine Sympatier hos U.S.A. over Styr. I saa Fald vilde Resultatet være for dyrt købt.

Kraft oplyste, at han tidligere havde henvendt sig til Statsministeren i lignende Anledning. Indenfor hans Parti var der Ængstelse ved Situationen, og man fandt det påkrævet, at Regeringen redegjorde for den øjeblikkelige Forsvarssituation. I dette Spørgsmaal hvilede et stort Ansvar paa Regeringen og Rigsdagen. En fyldestgørende Redegørelse maatte udarbejdes i Forsvarskommissionen. Problemet var, hvorledes Danmarks Stilling vilde være i Tilfælde af en Krig, og hvilke Foranstaltninger vi da vilde være i Stand til at træffe. Vilde vi ikke tilkendes give vor Vilje til at modsætte os et Angreb, risikerede vi, at vor Stilling i givet Fald vilde blive betragtet som et Resultat af vor Politik, og vi vilde som Følge heraf blive betragtet med Mistro og Uvilje. Det var af Betydning for hele vor Stilling, at Verden vidste, at vi vilde modsætte os et Angreb og

gøre, hvad der stod i vor Magt for at hævde vor Solvstændighed.

Forsvarsministeren bemærkede, at han med Hensyn til Knud Kristensens Spørgsmaal om, hvorvidt der bestod en overhængende Fare for Krig, maatte henvise til Udenrigsministeren. Hvad angik Spørgsmaalet om Tilstedeværelsen af illegale væbnede Styrker, meddelte Forsvarsministeren, at der ikke forelaa Efterretninger om, at der fandtes saadanne væbnede Styrker.

I Maj Maaned 1946 var der mellem Hjemmeværnsforeningernes Krigsministeriet og/Landsforbund blevet afsluttet en Overenskomst med Henblik paa en Gennemførelse af Kontrol med den private Vaabenbesiddelse. Hjemmeværnsforeningernes Medlemstal, der oprindeligt var ca. 60.000, var siden dalet til ca. 40.000, der var organiseret i 7 Regioner.

I den omtalte Overenskomst blev det fastsat, at hvert enkelt Medlem over 18 Aar kunde opbevare et Gevær eller en Karabin eller en Pistol; alle andre Vaaben, saaaom Maskinpistoler og tunge Vaaben skulde afleveres. For at kontrollere Overholdelsen af disse Forskrifter, var der siden Foraaret 1947 stillet Reserveofficerer til Raadighed for Foreningerne. Officerernes Opgaver var dels at give Instruktioner ved Hjemmeværnernes Øvelser, dels at paase, at de aftalte Vaabenkontrolbestemmelser blev overholdt. I 6 af de 7 Regioner var Vaabentfleveringen tilendebragt. For den københavnske Regions Vedkommende havde man derimod

fundet det hensigtsmæssigt at bevilge en Udsættelse af Afleveringsfristen; men fra 1. Februar 1948 skulde Kontrollen være fuldstændig gennemført ogsaa for Københavns Vedkommende.

Forsvarsministeren gav derefter en Redegørelse for Søværnets, Hærens og Luftvaabenets Forsvarsberedskab paa Grundlag af de af Værnene udarbejdede Opstillinger.

I. Med Hensyn til Søværnet gav Forsvarsministeren følgende Oplysninger om Beredskabssituationen.

A. Kystflaaden.

1. Torpedobaade: "Willemoes" og "Huitfeldt" færdigbyggede 1947. Displacement ca. 760 Tons.

Af U.S.A. er endvidere købt en tidligere tysk Torpedobaad "T.19" paa ca. 1000 Tons.

2. Undervandsbaade: 3 U-Baade paa ca. 660 Tons er lejede af England. Disse Besætninger har nu naaet en vis Træning.

3. Motortorpedobaade: Fra U.S.A. er indkøbt 10 oprindelige tyske MT-Baade. 2 af Baadene er under Udrustning. Der foreligger endnu ikke Klarhed over, hvor mange af Baadene, der er anvendelige, maaske 6 eller 7. Disse Fartøjer vil være sejlklare i Løbet af ca. 1/2 Aar.

4. Under Bygning paa Orlogsværftet er 6 Torpedobaade paa ca. 320 Tons; af disse forventes 1 "Krieger" at være klar 1 Februar, 1 "Krabbe" 1 Juni, **016** 1 "Bille" 1 Oktober og de sidste 3 der-

efter med 3 å 4 Maaneders Mølletrum.
Armeringen er imidlertid mangelfuld
paa Grund af Valutavenskelighederne.

5. Med Hensyn til Minemateriel
bestaar Søværnets Beholdninger af 190
Kabelminer og 183 Mineskalsminer. I den
nærmeste Fremtid antages Søværnet at
kunne disponere over ialt ca. 650 Miner,
men Søværnskommandoen skønner, at det
i en kritisk Situation vil være nødven-
digt at kunne disponere over ca. 2000
Miner for at opfylde Neutralitetsfor-
pligtelserne. Der er Undersøgelser
igang om, i hvilket Omfang vi selv
kan producere det fornødne Antal.

Med Hensyn til Skibsmateriel
til Udlysning af Minesparringer findes
3 Skibe, "Lindormen", "Lougen" og
"Læsland". De 2 sidstnævnte er sejlkla-
re, "Lindormen" er under Reparation og
forventes klar ca. 1. April 1948.

Foruden de førnævnte krigs-
masser enheder har Søværnet af andet
Skibsmateriel:

Minestrygere:

3 M-Baade, "Sølvøen", "Sø-
ridderen" og "Søhunden", der er sejl-
klare. 1 M-Baad "Søhesten", bygget 1
1939/42 ca. 310 Tons, er under Repara-
tion og forventes færdig ca. 1. August
1948.

9 M-S-Baade ca. 70 Tons bygget i Danmark
i 1941, sejlklare i Løbet af Foraaret
1948.

9 M-E-Baade, ca. 180-400 Tons leant i
England.

21 M-R-Baade, ca. 120-150 Tons tidligere

tyske Fartøjer, overdraget Danmark af England, i middelmaadig til Dels daarlig Stand, enkelte nærmest kassable.
6 M.S. K. Baade (40-60 t)
3 M-L-Baade ca. 20 Tons.

4c Kuttere.

Opmaalingsskibe: (uden Kampværdi)
"Hejmdal" (1935, 895 Tons).
"Freja" (1938, 324 Tons).
Af Inspektionsskibe findes i Øjeblikket kun 1, "Thetis"

Skoleskibe uden synnerlig Kampværdi:
"Holger Danske" og "Niels Ebbesen", der begge er købt i England, 2090 Tons.

Resume:

2 Torpedobaade,
3 U-Baade,
2 Mineskibe ^{og}
4 Skibe til Inspektion og Bevogtning er under Kommando eller klare med kort Varsel.

B. Kystdefensionen:

Middelgrundsfortet, (Mobiliseringsstyrke 420 Mand) for Tiden bemanded med 66 Mand.

Flakfortet, (Mobiliseringsstyrke 270 Mand) for Tiden bemanded med 159 Mand.

Dragørfortet, (Mobiliseringsstyrke 215 Mand) for Tiden bemanded med 72 Mand.

Kongelundsfortet er for Tiden uarmeret. Herudover er følgende Kystbefæstningeværker fra Besættelsestiden under Bevogtning indtil Forsvars- **018**
kommandoen har truffet Bestemmelse om,

hvorvidt de skal opretholdes:

Hornbæk Batteri, Gniben, Frederikshavn Syd, Hansted, Femhøje ved Esbjerg og Fanø Graadyb.

En Sammenligning mellem Søværnets Beredskab den 9. April 1940 og

1. Januar 1948 viser følgende Tal:

9. April 1940:	1. Januar 1948:
2 Artilleriskibe	0
7 U-Baade	3
6 Større Torpedobaade	2 (store Torpedobaade)
5 Bevogtningsfartøjer (ældre Torpedobaade).	0
4 Marineskibe	2 + 1 til Efter-syn.
4 Armerede Inspektionsfartøjer m.v.	3

Kystdefensionens samlede Beredskabssituation er saaledes ringere end i 1940. Efter Søværnskommandoens Skøn kan der ikke ventes væsentlig Forbedring før om 3 à 4 Aar, og dette forudsætter, at fornødne bevillinger gives.

II. Med Hensyn til Hærens Beredskab oplyste Forsvarsministeren, at der siden Befrielsen var uddannet ca. 48.000 Mand. Deraf kunde for Tiden udrustes 24-25.000 Mand. Med Hensyn til Hærens Mulighed for at løse sine Opgaver, henviste Forsvarsministeren til en af Generalkommandoen i December 1946 afgivet Erklæring, idet Stillingen for Tiden maatte siges at være uforandret. Herefter maatte siges, at Hæren ikke for Tiden i nogen Situation vilde være i Stand til at føre et samlet Forsvar af Landet. De Opgaver, som kunde løses, var alene af bevogtningsmæssig Karakter, herunder

i begrænset Omfang en Sikring af Grænsen mod tilfældige Overskridelser, Plyndringer, Uroligheder o.l., samt Suverænitetspåstande paa Bornholm, Neutralitetspåstande af enkelte Punkter, saasom Havne, Flyvepladser m.v., altsaa en Manifestation af Landets udenrigspolitiske Stilling.

III.

Luftvaabenet: Hæren og Søværnet havde tilsammen Raadighed over eller afgivet Bestilling paa ca. 100 Maskiner (samt et Antal Skolemaskiner til indledende Uddannelse). Der var saaledes bestilt 26 Spitfiremaskiner, hvoraf 3 var leveret, og Resten kunde ventes leveret i den nærmeste Fremtid. Efter Sagskundskabens Udtalelse maatte imidlertid dette Luftmateriel i et vist Omfang anses for forældet. Forsvaret raadede ikke over moderne kampklare Maskiner.

Jørgen Jørgensen udtrykte sin Tilfredshed med, at man nu i Nævnet frit kunde diskutere disse Problemer. Af Forsvarsministerens Oplysninger drog han den Konklusion, at hvad enten Danmark ønskede det eller ikke, havde Landet ingen Muligheder for at yde Modstand mod et eventuelt Stormagts-Overfald. Derimod var der den største Interesse forbundet med Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde stole paa vore egne Folk. Interessen knyttede sig i første Række til Spørgsmaalet om Tilstedeværelsen af ille-

gale
Bevægelser. Jørgen Jørgensen havde hele
Tiden været skeptisk overfor den private
Vaabenbesiddelse, og idag kunde en saadan
være en afgjort Fare for Landet.
Kontrollen fra det Offentliges Side
med ~~den~~ Vaabenbesiddelse syntes ikke
meget bevednt, naar hver Mand i Hjemme-
værnene havde Lov til at tage sit Vaaben
med hjem. Det var bydende nødvendigt, at
man inden længe indførte en Ordning, hvor
efter alle Vaaben blev afleveret og
Jørgen Jørgensen understregede, at der
inden mange Uger maatte træffes Beslut-
ning herom, saa meget mere som der og-
saa var fremkommet Efterretning om,
at der muligvis blev leveret Vaaben ude-
fra. Erfaringerne fra andre Lande viste,
at der ikke skulde mange Mennesker til-
for at dominere den politiske Situation.
Spørgsmaalet om at sikre sig mod en indre
Opløsning i Landet burde drøftes i
Navnet, medens Spørgsmaalet om Forsvars-
beredskabet iøvrigt maatte undersøges
nærmere i Forsvarskommissionen. Jørgen
Jørgensen gentog, at det var overhængen-
de nødvendigt, at der blev truffet
Beslutning om Vaabenaflevering snarest.
Maaske vilde man senere være afskaaret
fra at træffe saadan Afgørelse.

Knud Kristensen takkede for
de af Forsvarsministeren meddelte Oplys-
ninger, men det forundrede ham, at For-
svarsministeren ikke sad inde med Oplys-
ninger om ~~XXXXXXXXXX~~ Eksistensen
af illegale Vaaben-
lagre, der jo i givet Fald vilde være
Grundlaget for illegale Styrkers Virk-

somhed. Knud Kristensen vilde ikke, sagde han, som Jørgen Jørgensen paa Forhaand slaa Hjemmeværnene sammen med Begrebet illegale Styrker. Han spurgte om Forsvarsmyndighederne ikke havde en Fornemmelse af, hvorvidt de Officerer, der var med i Hjemmeværnene, var absolut loyale. Forsvarsministeren havde givet en Bedømmelse af vore Muligheder for at yde Modstand i en given Situation. Selvom vi ikke vilde være i Stand til at gennemføre saadan Modstand, havde det imidlertid en vis Betydning, om vi havde forberedt os herpaa og gjort Modstand for at vise os som et Folk, der vilde yde noget for sin Selvstændighed. Dette havde ~~ogsaa~~ Betydning for Spørgsmaalet om Mulighederne for Hjælp andetsteds fra. Hvis vi ikke selv gjorde Modstand, vilde andre maaske ikke have Interesse i at hjælpe os. Men Spørgsmaalet opstod ogsaa, selvom der ikke forelaa en væsentlig Konflikt. Danmark kunde blive udsat for et blot moralsk Tryk, uden at der forelaa en Krigssituation. Det kunde maaske tænkes, at Russerne i en given Situation vilde kræve af os, at vi skulde foretage en Lukning af Østersøen, Hvis Danmark ensidigt bøjede sig for saadanne Kræv, vilde vi muligvis blive afskrevet af andre Lande.

Jørgen Jørgensen vilde ikke afvise, at Danmarks Stilling kunde blive afhængig af, hvorledes vi selv havde stillet os, men i en afgørende

Situation var det vigtigst, at vi ikke skulde have et indre Opgør. De illegale Vaaben var Koredspørgsmaalet. Han rettede ingen Mistanke mod Hjemmeværnsforeningerne som saadanne, men han mente, at disses Vaabenbesiddelser kunde aabne Mulighed for Misbrug og udelukke Kontrollen

Edvard Sørensen ønskede nærmere Oplysninger i Anledning af de fremkomne Efterretninger om nedkastede Vaaben.

Statsministeren svarede, at han havde modtaget flere Forespørgsler i Anledning af fra Rigsdagsmedlemmer/~~de~~ Rygterne om Vaabenedkastninger. Justitsministeriet og Krigsministeriet havde undersøgt Sagen, og havde ikke kunnet finde Antydning af Bekræftelse paa, at saadanne Nedkastninger skulde have fundet Sted.

Vendt mod Knud Kristensens Spørgsmaal om, hvorvidt Regeringen var enig i, at vi helt skulde bekende os til Vestmagterne, og at vi vilde undgaa at blive placeret paa den østlige Side i et eventuelt Opgør, udtalte Statsministeren, at vi med hele vor Indstilling og Mentalitet følte os nærmest til de beliggende Lande. knyttet/mod vest/ Forsaa vidt var der ingen Forskel mellem Statsministerens og Knud Kristensens Opfattelse. For Statsministeren var det imidlertid af alvorlig Betydning at fastslaa, at det ikke var en Opgave for Danmark eller Skandinavien at bidrage til en Blok-dannelse. Skulde en Konfliktsituation indtræde, maatte Muligheden for at holde

Danmark udenfor Konflikten benytttes. Personligt fandt Statsministeren det uklogt ved offentlige Udtalelser at fastslaa, at vi hørte hjemme mod Vest. Det var iøvrigt ikke givet, at en Konflikt vilde opstaa paa et russisk Initiativ. Af de fra danske Gesandter i Udlandet modtagne Indberetninger havde Statsministeren faaet det Indtryk, at det maatte siges at være tvivlsomt, om Rusland i givet Fald vilde være den aggressive Faktor, der var lige saa megen Mulighed for Aggressivitet fra visse Kredse i U.S.A., Hvem turde iøvrigt paastaa, at Norden ikke havde Mulighed for at staa udenfor en eventuel Konflikt? Danmark var alene bundet af Medlemskabet af de Forenede Nationer. Det burde ikke være Mael fra dansk Side at fremkomme med Udtalelser, der kunde uddybe Kløften mellem Øst og Vest.

Med Hensyn til Grønland var Statsministeren i Realiteten enig med Knu. Kristensen i, at vi maatte bestræbe os for at undgaa ~~at risikere~~ at risikere, at U.S.A. i en given Situation lod os i Stikken. Men næppe nogen Ansvarlig her i Landet kunde sige, at han fandt det naturligt, at U.S.A. forblev paa Grønland. Danmark var i en vanskelig Stilling i dette Spørgsmaal, og vi maatte være taknemmelige overfor U.S.A., fordi de under Krigen havde beskyttet Grønland mod Tyskerne.

Efter Statsministerens Mening, maatte man holde Forhandlingerne igang om Afviklingen af Grønlands-

Traktaten med U.S.A. uden at tage noget afgørende Skridt. I Grønlandsspørgsmaalet maatte vi ogsaa tage Hensyn til Norge. Udviklingen i Grønlandssagen kunde faa Indflydelse paa Svalbardspørgsmaalet. Statsministeren mente ikke, at der i Spørgsmaalet om Forholdet mellem Øst og Vest forelaa nogen Meningsforskel mellem den nuværende og den tidligere Regering. Han vilde spørge Knud Kristensen, om denne fandt, at Danmark burde vælge en anden officiel Politik end den hidtil fulgte. Statsministeren vilde fraråde, at Danmark afviger fra den balancerende Linie, der hidtil var fulgt.

Kraft understregede Forsvarsministerens Oplysninger om, at det danske Forsvar for Tiden var betydelig svagere end den 9. April 1940, og at Værnene ikke var i Stand til at gennemføre selv begrænsede Bevogtningsopgaver. Denne Skildring af Situationen var saa alvorlig, at den maatte tilsige et Samarbejde mellem samtlige Partier for hurtigst at faa Forsvarsberedskabet bragt i Orden. Hele vor Fremtid ahang af, at dette Spørgsmaal blev løst; selvom man ikke kunde forvente, at Danmark vilde være i Stand til at gennemføre en længere Kamp, var det vigtigt, at vi i Løbet af overskuelig Tid fik oprettet et saadant militært Apparat, at Verden vidste, hvor vi stod, og at vi vilde kæmpe mod en ny Aggression. Den nuværende Tilstand

maatte siges at være et internationalt Færemoment, og de fremkomne Oplysninger burde føre til en virkelig Fremskyndelse af vore Beslutninger. Kraft vilde ikke slaa Hjemmeværnsforeningerne sammen med eventuelle illegale Bevægelser, og karakterisere dem som et Færemoment. Tværtimod vilde Hjemmeværnsforeningerne i en vis Situation være en Styrkelse af vore Muligheder for at gennemføre en Demonstrationskamp.

At kræve alle Vaaben afleveret vilde næppe føre til noget sikkert Resultat; de loyale Borgere vil aflevere, medens de illoyale ikke vil aflevere. Det gjælder om at forstærke Politiets og Militærets Overblik over, hvor Vaabnene var og hindre Mulighederne for illegale Vaabenreserverlagre.

Iøvrigt delte Kraft ikke Jørgen Jørgensens Angstelse for, at de illegale Vaaben kunde betinge et Kupforsøg; naar Hensyn blev taget til de tungere Vaaben, der var i Hærens Besiddelse. Det var vigtigt at få oplyst, hvilken Indrigt de lovlige Organer havde i Spørgsmaalet om den private Vaabenbesiddelse og denne Kontrol burde muligvis forbedres f. Eks. ved Gennemførsel af en mere fast Ordning, hvorefter Hjemmeværnsforeningerne ikke havde privat Karakter, men blev et Led i selve Forsvarsordningen. Videre Betragtninger i saa Henseende maatte rejses i Forsvarskommissionen.

Knud Kristensen oplyste, at

det ikke havde været hans Mening, at Danmark skulde afgive nogen Erklæring om, at vi vilde være orienteret mod Vest. Hans Mening var, at man skulde lade Vestmagterne forstaa, at vi ikke tænkte paa at placere os paa den østlige Side. I de af Statsministeren fremsatte Bemærkninger var Knud Kristensen/løvrigt sen/enig.

Paa Forespørgsel af Starcke om hvor de militære Centraler var placeret, oplyste Forsvarsministeren, at Generalstaben og Generalkommandoen var flyttet til Østerbro, medens Søværnskommandoen saavel som Krigs- og Marineministeriet befandt sig paa Slotsholmen. Der havde hidtil ikke været Overvejelser om Flytning af sidstnævnte Ministerier m.v.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Vaabenkontrol fremhævede Forsvarsministeren den før omtalte Overenskomst mellem Krigsministeriet og Hjemmeværnsforeningerne. I Kraft af den ^{ne} Overenskomst var det lykkedes at faa de skjulte Vaaben afleveret. Men havde dog en Formodning af, at der i København endnu fandtes ~~xxxxx~~ Vaabenlagre. Man arbejdede stadig paa at finde disse under Bistand fra Hjemmeværnenes Side.

De fremkomne Henstillinger om en Udvidelse af Kontrollen vilde blive taget op til nærmere Overvejelse i Krigsministeriet. Som Svar paa Edvard Sørensens Forespørgsel om, hvorvidt der var nedkastet udenlandske Vaaben udtalte

Forsvarsministeren, at der efter at herom Rygterne/var fremkommet var blevet foretaget Undersøgelser, og at der i intet Tilfælde var konstateret at være nedkastet Vaaben. Overfor Kraft og Knud Kristensens Udtalelser om en Forbedring af Værnenes Beredskab fremhævede Forsvarsministeren, at en yderligere Udbygning af dette ogsaa var et Spørgsmaal om den nødvendige Valuta. Det var Forsvarsministerens Indtryk, at det navnlig var Mængden paa Valuta, der havde forhindret den tidligere Regering i, siden Generalkommandoens Oversigt var fremkommet i 1946, at frembringe væsentlige Forbedringer i Beredskabet. Stillingen var her stadig den samme.

Mødet afholdtes Kl. 18.25.

Den 3 Februar 1948.

WJ
SeL 572 R.